

A felperesek szerint megsértették a védelemhez való jogukat,

- (i) mivel alapvető tények nem kerültek a kellő időben nyilvánosságra, amint azt a 384/96/EK tanácsi rendelet⁽²⁾ 20. cikkének (4) bekezdése előírja, és nem adtak megfelelő magyarázatot a közösségi gazdasági ágazat eladási mennyiségeinél fennálló eltérésekre, melynek következtében a felperesek ténylegesen nem ismertethették álláspontjukat, és hatásosan nem védhették meg érdekeiket.
- (ii) a kár meghatározásával összefüggésben, melynek során a Bizottság:
- (a) nem válaszolta meg a felpereseknek a közösségi gazdasági ágazat eladási mennyiségeinél fennálló adateltérésekre vonatkozó kérdéseit az ahhoz szükséges időben, hogy a felperesek ismertethessék álláspontjukat, mielőtt a Tanács elfogadja a végleges rendeletet;
- (b) nem adta meg a felpereseknek a kért magyarázatot a nyersanyagárak hatása figyelembevételének megtagadására vonatkozóan;
- (c) nem adott magyarázatot arra nézve, hogy milyen módon számította ki az importköltségekre és az importőr haszonkulcsára vonatkozó 2 %-os emelést, és
- (iii) nyilvánvaló mérlegelési hiba miatt, mivel a közösségi gazdasági ágazat eladási mennyiségeivel kapcsolatos adatok jelentős eltéréseit nem vették figyelembe a kár meghatározásánál.

A felperesek előadják, hogy a végleges rendelet az EK 253. cikket is sérti, mivel azon alapvető ténnyel — nevezetesen az importköltségekre és az importőr haszonkulcsára vonatkozó 2 %-os emeléssel — kapcsolatban, amelyen a rendelet alapult, és amely releváns a végleges rendelet azon megállapításaira vonatkozóan, amelyek a végleges dömpingellenes vámok felperesekre való kivetéséhez vezettek, nem tartalmaz indokolást.

Végül a Tanács a felperesek azon kifogásaira tekintettel, amelyekkel az eljárás folyamán több ízben utaltak arra, hogy a Bizottság a végleges dömpingellenes vámok bevezetésére vonatkozó javaslata alapjául szolgáló ténybeli alapot nem a megfelelő módon ismertette, és nem biztosította a felperesek védelemhez való jogát, megsértette a gondos ügyintézés elvét, amikor a végleges rendeletet a Bizottság által javasoltak szerint fogadta el.

⁽¹⁾ HL 2008. L 350., 35. o.

⁽²⁾ Az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendelet (HL 1996. L 56., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 45. o.)

2009. március 28-án benyújtott kereset — Ryanair kontra Bizottság

(T-123/09. sz. ügy)

(2009/C 141/96)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Ryanair Ltd (Dublin, Írország) (képviselők: E. Vahida és I-G. Metaxas-Maragkidis ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság az EK 230. és EK 231. cikk értelmében nyilvánítsa semmisnek az Európai Közösségek Bizottsága C 26/2008. sz. állami támogatás ügyben (az Alitalia S.p.A számára nyújtott 300 millió euró kölcsön) 2008. november 12-én hozott határozatának azon részét, amelyben a Bizottság nem rendeli el a támogatásnak az Alitalia jogutódaitól való visszatéríttetését, és további időt biztosít Olaszország számára határozatának végrehajtására;
- az Elsőfokú Bíróság az EK 230. és EK 231. cikk értelmében teljes egészében nyilvánítsa semmisnek a N510/2008. sz. állami támogatás ügyben (az Alitalia S.p.A eszközeinek elidegenítése) 2008. november 12-én hozott határozatát;
- az Elsőfokú Bíróság kötelezze a Bizottságot saját költségeinek, és a felperes részéről felmerült költségeknek a viselésére;
- az Elsőfokú Bíróság hozzon meg minden megfelelőnek tartott intézkedést.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes vitatja a C 26/2008. sz. (ex NN 31/08), az Alitalia S.p.A számára nyújtott 300 millió euró kölcsönre vonatkozó állami támogatás ügyben 2008. november 12-én hozott bizottsági határozat (az értesítés a C(2008) 6743. számú dokumentummal történt)⁽¹⁾, illetve a N510/2008. sz. ügyben az Alitalia eszközeinek elidegenítésével kapcsolatos eljárásra vonatkozóan 2008. november 12-én hozott C(2008) 6745 végleges bizottsági határozat jogszerűségét, mivel a Bizottság úgy találta, hogy az említett eljárás nem ad okot állami támogatás biztosítására, amennyiben az olasz hatóságok teljesítenek bizonyos követelményeket.

Keresetének alátámasztása végett a felperes a következő jogalapokra hivatkozik:

Az első megtámadott határozatot illetően a felperes arra hivatkozik, hogy az részben semmis, mivel nem rendeli el az Alitalia jogutódai általi visszatérítést és további időt biztosít Olaszország számára a kölcsön visszatéríttetésére.

A második megtámadott határozatot illetően a felperes úgy érvel, hogy a Bizottság azzal, hogy a komoly nehézségek fennállása ellenére sem indított hivatalos vizsgálati eljárást, hiányos és nem megfelelő határozatot hozott, és megsértette a felperesnek az EK 88. cikk (2) bekezdéséből eredő eljárási jogait. A felperes azt állítja továbbá, hogy egy egyszerű előzetes vizsgálatot követően a Bizottság nem rendelkezett hatáskörrel támogatás hiányára vonatkozó feltételt megállapító határozat meghozatalát illetően. A felperes továbbá úgy érvel, hogy a Bizottság nem vizsgálta meg az intézkedések valamennyi releváns jellemzőjét és összefüggését. A felperes szerint a Bizottság

többek között nem vizsgálta meg, hogy az olaszországi rendkívüli közigazgatási eljárás önmagában okot adott-e támogatás nyújtására, illetve hogy az olasz kormány úgy módosította-e a jogszabályokat, hogy azok kedvezzenek a Compagnia Aerea Italiana tervének.

A felperes továbbá arra hivatkozik, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát vétett, amikor nem vette figyelembe az Alitalia eszközei elidegenítésének lehetséges alternatíváit, mint a felszámolási eljárás, vagy a részvények átruházása. A felperes úgy érvel továbbá, hogy a Bizottság nem alkalmazta a piacgazdasági befektető elvét az Alitalia eszközei elidegenítésére, különösen mivel nem vizsgálta meg a szolgáltatás folytonossága kifejezett feltételének, és azon implicit feltételnek az árakra gyakorolt hatását, amely utóbbi szerint az Alitalia utasszállító tevékenysége vevőjének olasz illetőségű kell lennie, mivel nem találta úgy, hogy az Alitalia eszközei elidegenítésének eljárása nyilvánvalóan nem volt megfelelő, és mivel nem vizsgálta meg a CAI által ajánlott tényleges árat, és nem állapította meg az Alitalia eszközei piaci ára meghatározásának feltételeit.

A felperes ezenfelül úgy érvel, hogy a Bizottság tévesen azonosította a felet, amelynek vissza kell térítenie a kölcsönt, ez utóbbi ugyanis a CAI kellene legyen, tekintetbe véve az Alitalia és a Compagnia Aerea Italiana közötti folytonosságot. A felperes végül arra hivatkozik, hogy a Bizottság megsértette az indokolási kötelezettséget.

(¹) HL 2009 L 52, 3. o.

2009. március 31-én benyújtott kereset — Meridiana és Eurofly kontra Bizottság

(T-128/09. sz. ügy)

(2009/C 141/97)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperesek: Meridiana SpA (Olbia, Olaszország) és Eurofly SpA (Milánó, Olaszország) (képviselők: N. Green QC, K. Bacon Barrister, C. Osti és A. Prastaro, ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottság

Kereseti kérelmek

— Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a C (2008) 6745. sz., 2008. november 12-én hozott végleges bizottsági határozatot;

— Az Elsőfokú Bíróság kötelezze a Bizottságot a felperesek költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperesek a C (2008) 6745. sz., 2008. november 12-én hozott végleges bizottsági határozat megsemmisítését kérik,

amely határozat megállapítja, hogy az Alitalia eszközeinek az olasz hatóságok által bejelentett elidegenítési eljárása nem minősül a vevő számára nyújtott állami támogatásnak (N 510/2008. sz. állami támogatás) (¹). A felperesek a légi szállítás piacán versenytársak, és a Bizottságnál panaszt nyújtottak be az olasz hatóságok bejelentett intézkedéseit illetően.

A felperesek az alábbi jogalapokra hivatkoznak keresetük alátámasztása érdekében:

Elsősorban arra hivatkoznak, hogy a megtámadott határozat jogban való tévedéseket és nyilvánvaló ténybeli hibákat tartalmaz, az indokolása pedig hiányos, mivel a Bizottság megállapította, hogy az Alitalia eszközei piaci áron kerülnek értékesítésre. A felperesek különösen arra hivatkoznak, hogy a Bizottság által meghatározott eljárás jellegzetességei nem támasztják azt alá, hogy az Alitalia eszközeinek elidegenítéséről folytatott tárgyalásokat megelőzően ezen eszközöket független szakértők értékelték volna. A felperesek véleménye szerint a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor nem tulajdonított megfelelő súlyt annak, hogy az Alitalia eszközei elidegenítésére irányuló eljárás nem nyílt és átlátható.

Másodsorban a felperesek úgy érvelnek, hogy a Bizottság azon következtetése, miszerint az eszközök átruházásával kapcsolatos megállapodás célja nem az állami támogatás visszafizetésére vonatkozó kötelezettség megkerülése volt, a jog téves alkalmazásán, nyilvánvaló ténybeli hibákon és az indokolás hiányosságán alapul.

Harmadsorban a felperesek azt állítják, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot és megsértette az indokolási kötelezettségét, amikor nem vizsgálta meg, hogy az Olaszországban 2008-ban a különleges fizetéseképtelenségi eljárásra vonatkozóan bevezetett szabályozás nem jelent-e önmagában az Alitalia és a vevő részére nyújtott állami támogatást, amint azt a felperesek panaszukban benyújtották, mivel az volt e szabályozás célja, hogy az Alitalia eszközeinek átruházását lehetővé tegye.

Negyedsorban a felperesek szerint a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot és megsértette az indokolási kötelezettségét, amikor nem vizsgálta meg, hogy a felperesek panaszának bizonyos elemei alátámasztják-e az állami támogatás létét, többek között az Alitalia eszközeinek olyan körülmények között történő elidegenítése, amelyek között egy átlagos magánbefektető ezt nem tette volna, a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének megsértése, egy másik vállalkozás eszközeinek az értékesítésbe történő bevonása, egy másik vállalkozás megszerzése az Alitalia vevője által.

Végül a felperesek úgy érvelnek, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor nem indított hivatalos vizsgálatait eljárás az EK 88. cikk (2) bekezdésének értelmében, és inkább az előzetes vizsgálat alapján hozott határozatot az ügyben.

(¹) HL 2009. C 46., 6. o.